

Idet vi saaledes skride til at yttre os over Lovudkastets enkelte Bestemmelser, forudsikke vi den Bemærkning, at vi have søgt at bidrage til, at disse affattes saaledes, at der ikke lettelig kan opstaae nogen grundet Tvivl om Omfanget af de Forpligtelser, der paahvile de Kjøbstæder, som allerede have eller i Fremtiden ville erholde Indquartering.

ad § 1.

Indholdet af denne Paragraph følger ligefrem af Loven af 20de Juni d. A. § 1 litr. d, men vi kunne intet Væsentligt have at erindre imod, at det udtrykkeligt udtales, at, ligesom Ligningen af den ved sidstnævnte Lov ophævede Indquarterings-Hjælpestat bortfalder, saaledes ophæves ogsaa den Godtgjørelse, der ved de citerede Lovbestemmelser var tilstaaet de med ordinair Indquartering belagte Kjøbstæder.

ad § 2.

De Præstationer, de med ordinair Indquartering belagte Kjøbstæder hidtil have udredet til de Indquarterede, ere:

1. saadanne, som omhandles i Frd. 15de Novbr. 1816, og for hvilke denne Anordnings §§ 5 og 10, sammenholdt med Pl. 4de Decbr. 1818, fastsætter en bestemt Godtgjørelse;

2. de Præstationer, som bemeldte Forordning foreskriver, uden derfor at tilstaae nogen Godtgjørelse, men for hvilke Erstatning siden Aaret 1840 ved specielle kongelige Resolutioner tildeels er bleven udredet af Renterne af det ved Hjælp af Indquarterings-Hjælpestatten opsparede saakaldte Indquarteringsfond; og

3. saadanne Præstationer, som foranførte Forordning ikke har foreskrevet, men som enkelte Kjøbstæder af en eller anden Grund stundom have ydet, saasom Brandstuer, Rødehuse, Fægtesale, Afgang til Svømmehuse, Plads til Exerceerhuse og Skydning m. m.

Med Hensyn til de første af disse Præstationer fastsætter Udkastet, at den ved Forordningen 15de November 1816 §§ 5 og 10 hjemlede Godtgjørelse derfor vil være at erlægge. Denne Godtgjørelse er imidlertid, som i Motiverne til Udkastet erkjendt, ingenlunde tilstræk-

kelig, skjøndt i større eller mindre Grad efter de forskjellige locale Forhold, og Udvalget har derfor ikke været i Tvivl om, at, om fuldstændig Godtgjørelse end ikke for Diebliftet kunde tilstaaes, burde den lovbestemte dog noget forsøges, enten ved en ny Tært eller påsende Tillæg til den nu gjældende, og man har, som den for Tiden formeentlig meest hensigtsmæssige og lempeligste Fremgangsmaade, vedtaget at foreslaae, at Kjøbstæderne tillægges 50 pCt. af hvad de som Communer maae udrede over den lovbestemte Godtgjørelse. Dette Tillæg vil upaatvivleligt bevirke, at Natural-Indquarteringen, hvis ligelige Fordeling er forbunden med saa stor Vanskelighed, efterhaanden vil ophøre i de Kjøbstæder, hvor den endnu finder Sted, og at de fornødne Dvartorer, navnlig til ugifte Underofficerer og Menige, ville blive tilveiebragte ved Licitation, hvorhos denne Tingenes Orden, der især vil komme til Nytte, naar Staten overtager Indquarteringen, vil blive bragt tilveie med den størst mulige Deconomie, idet Kjøbstæderne selv ville have at afholde Halvdeelen af det Beløb, hvormed Beføstningen oversifter den lovbestemte Tært.

Denne Halvdeel vil derhos kunne betragtes som et Slags Equivalent for den Fordeel, Kjøbstæderne antages at have af Indquarteringen, men hvorpå Udvalget ikke lægger synderlig Vægt, da den upaatvivleligt er af mindre Betydning, end Mange antage, og de faste Garnisoner tillige medføre flere væsentlige Ulemper for Communerne.

De under Nr. 2 omhandlede i Frdn. 15de Novbr. 1816 foreskrevne Præstationer ere:

Vagtstuer, hvor disse behøves med Inventarium samt Brændsel og Lys til samme;

Sygehuse eller Sygestuer, forsynede med de fornødne Senge, Sengerequisiter samt Brændsel og Lys;

Magazin-Leilighed til Opbevaring af Garnisonens Brødkorn og Fourage;

Leilighed til Depot for Regimenternes Vares beholdninger og Opbevaringssted for deres Ammunitionens og Brødvogne m. m.

Staldrequisiter og Tran til Belysning i Staldene samt,